

Nabit delev v homogenem magnetnem polju

Blaž Mikuž

Fakulteta za matematiko in fiziko, Univerza v Ljubljani

27. februar 2008

1 Naloga

Poišči lastne funkcije in lastne vrednosti energije za nabit delec v homogenem, konstantnem magnetnem polju v smeri osi z .

2 Rešitev

Hamiltonjan za delec z nabojem e in maso M v magnetnem polju zapišemo kot

$$H = \frac{1}{2M}(\vec{p} - e\vec{A})^2$$

kjer je $\vec{p} = \frac{\hbar}{i}\vec{\nabla}$ operator gibalne količine in $\vec{A}$ magnetni potencial. Če hočemo poiskati lastne funkcije in lastne vrednosti energije moramo rešit enačbo $H\Psi = E\Psi$. Razpišimo najprej izraz za $H\Psi$:

$$\begin{aligned} H\Psi &= \frac{1}{2M} \left(\frac{\hbar}{i}\vec{\nabla} - e\vec{A} \right)^2 \Psi \\ H\Psi &= -\frac{\hbar^2}{2M} \nabla^2 \Psi + \frac{i\hbar e}{2M} \underbrace{\vec{\nabla} \cdot \vec{A} \Psi}_{\Psi (\underbrace{\vec{\nabla} \cdot \vec{A}}_0) + \vec{A} \cdot (\vec{\nabla} \Psi)} + \frac{i\hbar e}{2M} \vec{A} \cdot \vec{\nabla} \Psi + \frac{e^2}{2M} A^2 \Psi \\ H\Psi &= -\frac{\hbar^2}{2M} \nabla^2 \Psi + \frac{i\hbar e}{M} \vec{A} \cdot \vec{\nabla} \Psi + \frac{e^2}{2M} A^2 \Psi \end{aligned} \quad (1)$$

Tu smo uporabili Coulombovo umeritev $\vec{\nabla} \cdot \vec{A} = 0$. Za homogeno konstantno magnetno polje lahko izračunamo magnetni potencial kot $\vec{A} = \frac{1}{2}\vec{B} \times \vec{r}$. Preden pa zadevo razpišemo je dobro, če se prestavimo v cilindrične koordinate, saj s tem izkoristimo simetrijo našega problema. Če ima magnetno polje smer z , se magnetni potencial v

cilindričnih koordinatah enostavno zapiše kot $\vec{A} = \frac{\rho B}{2} \hat{e}_\phi$. Iz tega sledi enostavno, da je izraz iz tretjega člena enačbe (1) enak $A^2\Psi = \frac{\rho^2 B^2}{4}\Psi$. Laplace in gradient se zapišeta v cilindričnih koordinatah kot:

$$\begin{aligned}\nabla^2\Psi &= \frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial\rho} \left(\rho \frac{\partial\Psi}{\partial\rho} \right) + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2\Psi}{\partial\phi^2} + \frac{\partial^2\Psi}{\partial z^2} \\ \vec{\nabla}\Psi &= \frac{\partial\Psi}{\partial\rho} \hat{e}_\rho + \frac{1}{\rho} \frac{\partial\Psi}{\partial\phi} \hat{e}_\phi + \frac{\partial\Psi}{\partial z} \hat{e}_z\end{aligned}$$

Sedaj lahko bolj enostavno zapišemo izraz v drugem členu enačbe (1):

$$\vec{A} \cdot \vec{\nabla}\Psi = \frac{B}{2} \frac{\partial\Psi}{\partial\phi}$$

Zapišimo še kako zgleda celoten izraz $H\Psi = E\Psi$:

$$\begin{aligned}-\frac{\hbar^2}{2M} \left(\frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial\rho} \left(\rho \frac{\partial\Psi}{\partial\rho} \right) + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2\Psi}{\partial\phi^2} + \frac{\partial^2\Psi}{\partial z^2} \right) + \frac{i\hbar e B}{2M} \frac{\partial\Psi}{\partial\phi} + \frac{e^2 B^2 \rho^2}{8M} \Psi &= E\Psi \\ -\frac{\hbar^2}{2M} \left(\frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial\rho} \left(\rho \frac{\partial\Psi}{\partial\rho} \right) + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2\Psi}{\partial\phi^2} + \frac{\partial^2\Psi}{\partial z^2} \right) + \frac{i\hbar\omega_c}{2} \frac{\partial\Psi}{\partial\phi} + \frac{M\omega_c^2 \rho^2}{8} \Psi &= E\Psi\end{aligned}\quad (2)$$

pri čemer smo vpeljali ciklotronsko frekvenco $\omega_c = \frac{eB}{M}$. Da se znebimo prvih odvodov v členu $\frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial\rho} \left(\rho \frac{\partial\Psi}{\partial\rho} \right)$, se splača vpeljati novo funkcijo ξ kot

$$\Psi(\rho, \phi, z) = \frac{\xi(\rho, \phi, z)}{\sqrt{\rho}}$$

Po kratkem računu lahko zapišemo

$$\frac{1}{\rho} \frac{\partial}{\partial\rho} \left(\rho \frac{\partial\Psi}{\partial\rho} \right) = \frac{1}{4} \rho^{-\frac{5}{2}} \xi + \rho^{-\frac{1}{2}} \frac{\partial^2 \xi}{\partial\rho^2}$$

Vstavimo vse skupaj v enačbo (2) in dobimo:

$$\begin{aligned}-\frac{\hbar^2}{2M} \left(\frac{1}{4} \rho^{-\frac{5}{2}} \xi + \rho^{-\frac{1}{2}} \frac{\partial^2 \xi}{\partial\rho^2} + \rho^{-\frac{5}{2}} \frac{\partial^2 \xi}{\partial\phi^2} + \rho^{-\frac{1}{2}} \frac{\partial^2 \xi}{\partial z^2} \right) + \frac{i\hbar\omega_c}{2} \rho^{-\frac{1}{2}} \frac{\partial \xi}{\partial\phi} + \frac{M\omega_c^2}{8} \rho^{\frac{3}{2}} \xi &= E \rho^{-\frac{1}{2}} \xi \\ -\frac{\hbar^2}{2M} \frac{\partial^2 \xi}{\partial\rho^2} - \frac{\hbar^2}{2M\rho^2} \frac{\partial^2 \xi}{\partial\phi^2} - \frac{\hbar^2}{2M} \frac{\partial^2 \xi}{\partial z^2} + \frac{i\hbar\omega_c}{2} \frac{\partial \xi}{\partial\phi} - \frac{\hbar^2}{8M\rho^2} \xi + \frac{M\omega_c^2}{8} \rho^2 \xi &= E \xi\end{aligned}\quad (3)$$

Dobljena diferencialna enačba je dovolj lepa, da se jo da separirati. Nastavek se nam kar sam ponuja

$$\xi(\rho, \phi, z) = R(\rho) e^{im\phi} e^{ikz}$$

Ta nastavek nesemo v enačbo (3) in po krajšem računu pridemo do naslednje enačbe za $R(\rho)$:

$$R'' + R\left(\left(\frac{1}{4} - m^2\right)\frac{1}{\rho^2} - \frac{M^2\omega_c^2}{4\hbar^2}\rho^2 + \tilde{E}\right) = 0 \quad (4)$$

kjer smo vpeljali nov parameter $\tilde{E} = \frac{2M}{\hbar^2}E + \frac{M\omega_c m}{\hbar} - k^2$. Poiščimo sedaj nastavek za $R(\rho)$, ki bo rešil to enačbo. Postopali bomo tako, da bomo najprej poiskali rešitvi za $R(\rho)$ v limiti za zelo majhen ρ in za zelo velik ρ in nato skušali obe funkcionalni odvisnosti upoštevati v splošnem nastavku.

Poglejmo si najprej limito za majhne ρ . Zadnji in predzadnji člen enačbe (4) sta zanemarljivo majhna v primerjavi z prvim členom v oklepaju, zato se enačba poenostavi:

$$R'' + R\left(\frac{1}{4} - m^2\right)\frac{1}{\rho^2} = 0$$

S tako enačbo smo se že večkrat srečali, reši pa jo nastavek $R = \rho^\alpha$. Ko ta nastavek vstavimo v dano diferencialno enačbo, se nam le-ta poenostavi v kvadratno algebraino enačbo, ki ima dve rešitvi za α :

$$\alpha_{1,2} = \frac{1}{2} \pm |m|$$

V našem primeru je smiselna le pozitivna rešitev, torej je rešitev $R = \rho^{|m|+\frac{1}{2}}$. (Druga rešitev nam v izhodišču divergira.)

Poglejmo si še limito za velike ρ . Podobno kot prej sta dva člena v enačbi (4) zanemarljiva proti preostalim in enačba se poenostavi:

$$\begin{aligned} R'' - \frac{M^2\omega_c^2}{4\hbar^2}\rho^2 R &= 0 \\ R'' - \frac{\rho^2}{4\rho_o^4} R &= 0 \end{aligned}$$

Vpeljal sem nov parameter $\rho_o = \sqrt{\frac{\hbar}{M\omega_c}}$. To enačbo reši nastavek $R = e^{\pm(\frac{\rho}{2\rho_o})^2}$, pri čemer pa je spet fizikalno smiselna le rešitev $R = e^{-(\frac{\rho}{2\rho_o})^2}$, saj druga rešitev za velike ρ strmo narašča.

Iz danih ugotovitev lahko sestavimo splošno rešitev, ki reši enačbo (4):

$$R(\rho) = \rho^{|m|+\frac{1}{2}} e^{-(\frac{\rho}{2\rho_o})^2} w(\rho) \quad (5)$$

Vpeljali smo novo funkcijo $w(\rho)$, o kateri ne vemo nič eksplicitnega, vemo pa, da če je $w(\rho)$ dovolj pohlevna funkcija, bo imela $R(\rho)$ željeno funkcijsko odvisnost za zelo velike

ρ in zelo majhne ρ . Ko izračunamo drugi odvod funkcije (5) in ga nesemo v enačbo (4), dobimo enačbo, kateri se pokrajša veliko členov in dobimo:

$$w'' + \frac{2}{\rho} \left(|m| + \frac{1}{2} - \frac{\rho^2}{2\rho_o^2} \right) w' + \left(\tilde{E} - \frac{1}{\rho_o^2} (|m| + 1) \right) w = 0 \quad (6)$$

Sedaj smo že čisto proti koncu. Z vpejavo nove spremenljivke $u = \rho^2$, prepoznamo enačbo (6) kot Laguerre-ovo diferencialno enačbo:

$$u \frac{\partial^2 w}{\partial u^2} + (|m| + 1 - u) \frac{\partial w}{\partial u} + \lambda w = 0 \quad (7)$$

Tu sem vpeljal nov parameter $\lambda = \frac{1}{2} \rho_o^2 \tilde{E} - \frac{1}{2} (|m| + 1)$, ki lahko zasede vsa nenegativna cela števila ($\lambda = 0, 1, 2, 3, \dots$). V tem izrazu se skriva tudi lastna energija, zato jo poiščimo in izrazimo z ostalimi količinami:

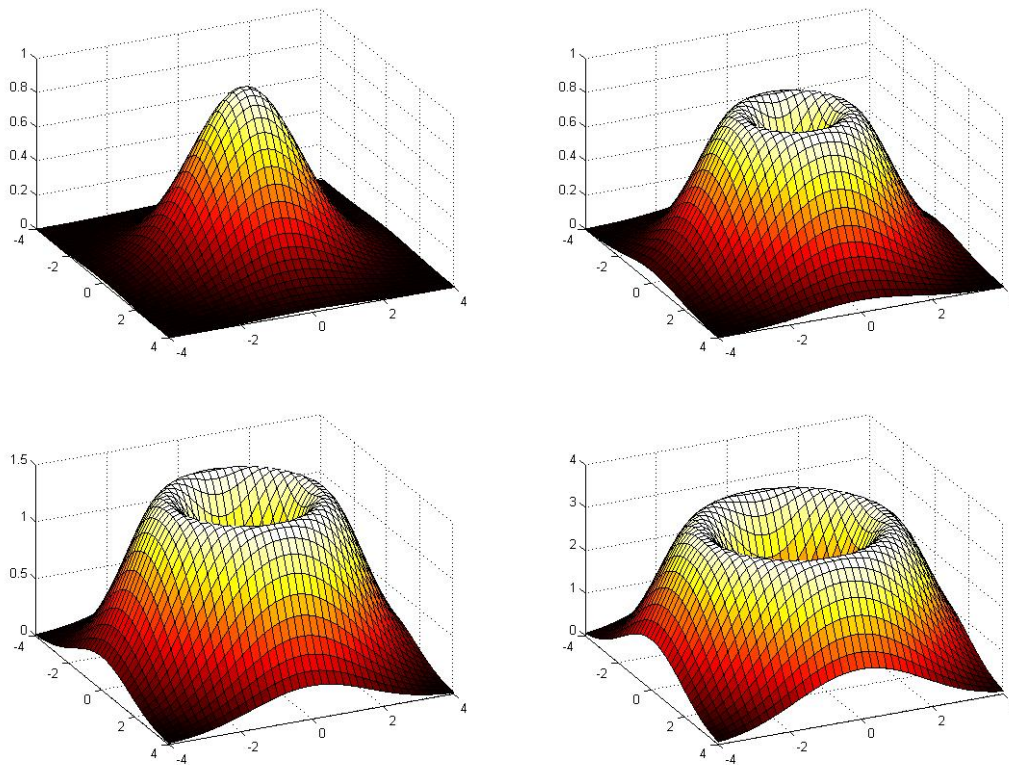
$$\begin{aligned} \lambda &= \frac{1}{2} \rho_o^2 \left(\frac{2M}{\hbar^2} E + \frac{M\omega_c m}{\hbar} - k^2 \right) - \frac{1}{2} (|m| + 1) \\ \lambda &= \frac{1}{2} \frac{\hbar}{M\omega_c} \left(\frac{2M}{\hbar^2} E + \frac{M\omega_c m}{\hbar} - k^2 \right) - \frac{1}{2} (|m| + 1) \\ \lambda &= \frac{1}{\hbar\omega_c} E + \frac{m}{2} - \frac{k^2 \hbar}{2M\omega_c} - \frac{1}{2} (|m| + 1) \\ E &= \frac{k^2 \hbar^2}{2M} + \frac{\hbar\omega_c}{2} (2\lambda + |m| - m + 1) \end{aligned} \quad (8)$$

Dobili smo izraz za lastno energijo nabitega delca v homogenem magnetnem polju. Gibanje nabitega delca v homogenem magnetnem polju si s klasično sliko predstavljamo kot kroženje v ravnini pravokotni na magnetno polje in hkrati enakomerno gibanje vzdolž polja (odvisno od začetnih pogojev). Nabit delec torej opisuje vijačnico. Oba prispevka opazimo v izrazu za lastno energijo: prvi člen enačbe (8) predstavlja kinetično energijo delca vzdolž polja, drugi člen pa energijo, ki jo ima zaradi kroženja v ravnini pravokotni na magnetno polje. Najpomembnejša ugotovitev je, da je ta energija neskončnokrat degenerirana, saj dobimo za vsa nenegativna števila m isto energijo! Zapišimo še lastne funkcije energije:

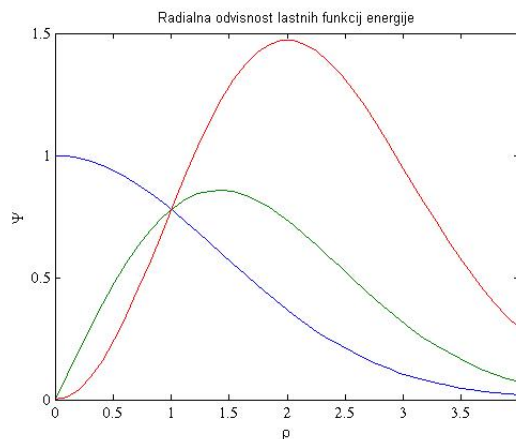
$$\Psi(\rho, \phi, z) \propto \rho^{|m|} e^{-\left(\frac{\rho}{2\rho_o}\right)^2} L_{\lambda}^{|m|}(\rho^2) e^{im\phi} e^{ikz} \quad (9)$$

kjer sem z $L_{\lambda}^{|m|}(\rho^2)$ označil prirejene Laguerrove polinome. Kako izgleda radialna odvisnost nekaterih lastnih funkcij energije prikazuje slika (1)

Poglejmo si še, kako je 'polmer' kroženja odvisen od vrtilne količine delca v magnetnem polju, to se pravi od števila m . Smiselno je, da definiramo radij kroženja z najverjetnejšo lego delca, to se pravi z maksimumom lastne funkcije. Odvajamo torej funkcijo (9) in dobimo lego vrha lastne funkcije pri $\sqrt{2|m|}\rho_o$. Radij kroženja narašča korensko v odvisnosti od $|m|$.

Slika 1: Na slikah si povrsti sledijo lastne funkcije energije za $\lambda = 0$ in $m = 0, m = 1, m = 2, m = 3$. Prva lastna funkcija ustreza osnovnemu stanju nabitega delca v magnetnem polju (delec nima vrtilne količine in zato miruje v izhodišču). Ostale tri lastne funkcije ustrezajo nabitemu delcu, ki kroži v magnetnem polju. Radij kroženja je vedno večji! Opomba: funkcije niso normalizirane.

Slika 2: Modra funkcija prikazuje lastno funkcijo z $\lambda = 0$ in $m = 0$, zelena ima $m = 1$ in rdeča $m = 2$. Lega vrha (radij kroženja) korensko narašča, ko povečujemo število m . Opomba: funkcije niso normalizirane!